

Казахме го, че отечеството не се спасява съ беззаконни дѣла и съ насилия на народнитѣ правдини. Силна е проията, която единъ невиненъ селянинъ депутатъ, бивши консерваторъ, е изразилъ като е казалъ: „когато съ конституцията можало да се правятъ такива беззакония и незачитания на народнитѣ права, то тогава какво ли ще може да става, ако конституцията се измѣни или суспендира? Самитѣ консерватори, най-върлитѣ неприятелѣ на основния ни законъ, днесъ признаватъ, че конституцията ни послужи най-много за основание да отблъснемъ вънкашната намѣса въ страната ни и да се поставимъ на здрава и сигурна почва прѣдъ европейския свѣтъ прѣзъ послѣдната криза слѣдъ грозния 9-й Августъ. Конституцията е спасявала и другъ пѣтъ, както България, тъй и Короната: и отечеството, и бившия Князь, и самитѣ консерватори даже се спасихъ чрѣзъ нея въ 1883 година. Ето вече нѣколко пѣти какъ най-систематичнитѣ и послѣдователни гонители на конституцията признаватъ, че се спасява отечеството и короната съ възвръщанieto на народа похитенитѣ му правдини. Въ конституцията има най-здрава гаранция за запазването независимостта и свободата на България. Споредъ конституцията особата на княза е свѣщенна и неприкосновена, и така най-здраво запазена; никой нѣма право да обвинява княза, въ каквото и да е, защото той е неотговоренъ. Въ нея сѣ опредѣлени правата на българскитѣ граждани и прѣдвидени наказания за ония, които ги похитяватъ. Споредъ нея, особно когато нѣма военно положение, немогутъ да ставатъ предварителни арести и интернирвания. Тя санкционира свобода на печата и на събранията (митингитѣ); тя позволява свободното разискване на държавнитѣ работи, макаръ и противъ министерството. Тя е най-добрата гаранция за запазване народнитѣ интереси противъ вънкашни и вътрѣшни неприятелѣ, както и за предохранение държавното съкровище противъ злоупотрѣбленията и на чиновници, и на министри. Ето защо нашия вѣстникъ поема задачата да бѣде вѣренъ на името си, да пази крѣпко и твърдо народнитѣ правдини и интереси, гарантирани отъ конституцията, и защо той счита на народната поддръжка“ (гледай брой 1, година I).

284. *Никополь, вѣстникъ политическо-литературенъ.* — Почнѣлъ е да излиза въ Никополь прѣзъ мѣсець Януарий,